

[Kyed.]

tioner, Sygehuse, Børnehjem og Alderdomshjem og desuden mindre bemidlede faa Smør til en billig Pris. Ja, hvis man gav det væk, var man maaske mere sikker paa at faa Aflastningen, men at det skulde være saadan nogen særlig Hjælp til Landbruget i en vanskelig Periode, at det fik mindre for sine Varer og fik Lov til at aflevere dem til en lavere Pris til offentlige Institutioner, det kan jeg ikke faa Øje paa.

Den højtærede Landbrugsminister var ogsaa inde paa det Forslag til en Kornordning, der blev fremsat af Regeringen i Fjor, og bebrejdede os, at vi ikke var gaaet med dertil. Med dette Spørgsmaal forholder det sig paa en noget mærkværdig Maade. Vi foreslog jo i Fjor Foraar en Kornordning for det kommende Høstaar. Det vilde den højtærede Landbrugsminister og Flertallet her ikke være med til. Den højtærede Landbrugsminister afviste vort Forslag om en Kornordning for Høstaaret 1934—35 med den Motivering, at Kornordningen skulde have samme Løbetid som Svineordningen, og derfor vilde man gaa med til en Forlængelse af Kornordningens Gyldighed til Udgangen af 1934, det Tidspunkt, paa hvilket Svineordningen udløb. Vi fra vor Side gjorde opmærksom paa, at en Kornordning, der havde Udløbstid midt i et Høstaar, var uheldig i det praktiske Liv, det havde vi tilstrækkelige Eksempler paa fra den første Ordning. Derfor foreslog vi i Efteraaret ligesom i Fjor Foraar, at man byggede Svineordningen op paa Grundlag af en vedtaget Kornordning. Heroverfor fremførte den højtærede Landbrugsminister, at Kornordning og Svineordning hørte sammen som siamesiske Tvillinger. Da vi saa i September Maaned fremsatte Forslag om Kornordning, paa det Tidspunkt, da Svineordningen forelaa til Revision, vilde Ministeren heller ikke være med, til Trods for at vi jo nok havde kunnet faa det lavet saaledes, at den ene Ordning tog berettiget Hensyn til den anden. Da hørte vi ikke noget om de siamesiske Tvillinger — nu er de kun paa Det kongelige Teater, de er ikke længere her —, men det var jo rart, om den højtærede Landbrugsminister igen kunde finde sine siamesiske Tvillinger, hvis Samhørighed han med saa stor Styrke søgte at forsvare. Men, som sagt, da Svineordningen gled igennem og han fik en Ordning truffet med Svinelagteriernes Ledelse, lod han Kornhistorien sejle sin egen Sø.

Den højtærede Landbrugsminister fremkom med den Udtalelse, at Valutaloven skærmer Landbruget, idet den skærmer

Landbruget mod Indførelse af Dumping-Landbrugsprodukter udefra. Det var en ny Udtalelse, og jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorledes den skal forstaaes. Hvorledes kan man komme med denne Udtalelse om, at Valutaloven skærmer mod Indførsel af Dumpingvarer paa Landbrugets Omraade, paa en Tid, hvor fransk Hvede kommer ind i Landet med en Eksportpræmie fra Frankrig paa 30 Kr. eller maaske mere? Det kan man da kalde Dumpingvarer.

Den højtærede Landbrugsminister vilde skyde mig i Skoene, at jeg havde sagt, at Udvidelse af Korndyrkningen vilde være ensbetydende med, at man fik større Beskæftigelse i Landbruget. Det har jeg slet ikke sagt, ikke engang antydnet. Nej, jeg udtalte mig om, at øget Rentabilitet i Landbruget vilde være ensbetydende med større Beskæftigelse, og jeg er i den heldige Situation, at jeg dér er fuldt paa Linie med den højtærede Socialminister, som jo Gang paa Gang fremfører, at Rentabilitet i Landbruget maa man tilstræbe, for saa faar man en større Beskæftigelse, helt op til 40 000 af de arbejdsløse. Men naar den højtærede Socialminister ikke kan vinde Gehør for sin Tale i Ministeriet, over for den højtærede Landbrugsminister, saa kan jeg jo heller ikke gøre mig Haab om, at jeg skulde kunne høres, hvor rigtigt det saavel af den højtærede Socialminister som af mig fremførte end er.

Den højtærede Statsminister udtalte, at jeg skulde have fremsat Ønsket om en Sikring for Landbruget mod Nedgang i Smør- og Kornpriser, men, tilføjede Statsministeren, intet andet Erhverv faar nogen Sikring. Nu har jeg ikke udtalt noget Ønske i den Forstand, men kun peget paa, at det, vi mangler, naar man giver sig af med at gribe ind fra Statens Side i Produktionsforholdene for Landbruget, er en samlet Plan for en Sammenkædning af de forskellige Produktionsgrene, saaledes at vi faar det, jeg talte om i Gaar: lige Betingelser paa lige Jord. Det kan jo ikke nægtes, at der er Ulighed til Stede, naar man kan se to Ejendomme ved Siden af hinanden f. Eks. paa Lolland-Falster eller paa Fyn, hvor den ene kan faa Sukkerroer, men den anden ikke, fordi han ikke dyrkede Sukkerroer et bestemt Aar. Og andre Steder, hvor der er lige store Ejendomme og lige god Jord, kan man se, at den ene faar flere Svinekort end den anden. Det er ikke lige Produktionsbetingelser. Andre Steder er de i højere Grad henvist til at producere Grovfoder og omsætte det med Tab gennem